

Ôsmy je zo siedmich – číslo tri

Daniel dva

Jeff Pippenger

2023-09-17

Otázka, ktorú sa budeme usilovať vyriešiť v tomto článku, znie, ako prvá zmienka o kráľovstvách biblického proroctva v druhej kapitole Daniela súhlasí s poslednou zmienkou o kráľovstvách biblického proroctva v sedemnástej kapitole Zjavenia. Mám v úmysle nastoliť niekoľko otázok o tom, čo je v Nabuchodonozorovej soche skutočne označené, a o stanovisku priekopníkov, že ich dejiny predstavovali okamih, keď skala udrie do nôh sochy.

Sestra Whiteová uvádza, že sme dospeli do bodu, keď „sväté Božie dielo je znázornené nohami sochy, v ktorých bolo železo zmiešané s hrnčiarskou hlinou“, čo ďalej opisuje ako „miešanie cirkevnictva a štátnictva“.

„Dospeli sme do času, keď Božie posvätné dielo predstavujú nohy sochy, v ktorých bolo železo zmiešané s hrnčiarskou hlinou. Boh má ľud, vyvolený ľud, ktorého rozlišovanie musí byť posvätené a ktorý sa nesmie znečistiť tým, že na základ kladie drevo, seno a slamu. Každá duša, ktorá je verná Božím prikázaniám, uvidí, že rozlišujúcim znakom našej viery je sobota siedmeho dňa. Keby vláda ctíla sobotu tak, ako Boh prikázal, stála by v Božej sile a na obranu viery raz odovzdanej svätým. Ale štátnici budú podporovať falošnú sobotu a svoju náboženskú vieru zmiešajú so zachovávaním tohto dieťaťa pápežstva, pričom ju postavia nad sobotu, ktorú Pán posvätil a požehnal, oddelil ju pre človeka, aby ju zachovával ako svätú, na znamenie medzi Ním a Jeho ľuďom po tisíc pokolení. Zmiešanie cirkevnictva a štátnictva predstavujú železo a hlina. Toto spojenie oslabuje všetku moc cirkví. Toto vybavenie cirkví mocou štátu prinesie zlé následky. Ľudia takmer prekročili hranicu Božej zhovievavosti. Svoju silu vložili do politiky a spojili sa s pápežstvom. Príde však čas, keď Boh potrestá tých, čo zrušili Jeho zákon, a ich zlé dielo sa obráti proti nim samým.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1168.

Čas, do ktorého sme dospeli, keď sa Božie posvätné dielo mieša s cirkevným a štátnym poriadkom, je opisom postupného časového obdobia. Hovorí, že toto miešanie „oslabuje všetku moc cirkví“, že „prinesie zlé následky“ a že „príde čas, keď Boh potrestá tých, ktorí zrušili Jeho zákon“.

Miešanie cirkví a štátu, ktoré oslabuje moc cirkví, je opisom pergamskej cirkvi, kde spájanie cirkevnej a štátnej politiky predstavovalo odpadnutie, ktoré predchádza zjaveniu človeka hriechu. Pergamos a cisár, ktorý symbolizuje kompromis medzi kresťanstvom a modlárstvom, sa objavujú vo štvrtom kráľovstve z druhej kapitoly Daniela. Tento kompromis je v druhej kapitole Daniela znázornený použitím slova „hlina“.

Ty, ó, kráľu, videl si, a hľa, veľký obraz. Tento veľký obraz, ktorého jas bol preveľký, stál pred tebou; a jeho vzhľad bol hrozný. Hlava tohto obrazu bola z rýdzeho zlata, jeho prsia a jeho ramená zo striebra, jeho brucho a jeho bedrá z medi, jeho nohy zo železa, jeho chodidlá čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny. Hľadel si, až bol vytátný kameň bez rúk, ktorý udrľ

obraz do jeho chodidiel, ktoré boli zo železa a hlíny, a rozdrvil ich na kusy. Daniel 2:31–34.

Ako Danielov výklad pokračuje, už to nie je „hlina“, ale stala sa nečistou alebo „bahnitou hlinou“.

A kým si videl nohy a prsty, sčiatky z hrnčiarskej hlíny a sčiatky zo železa, kráľovstvo bude rozdelené; ale bude v ňom čosi zo sily železa, pretože si videl železo zmiešané s mazľavou hlinou. Daniel 2:41.

Čistá hlina, ktorá bola hlinou Hrnčiara, sa mení na mazľavé blato. Boh je božský Hrnčiar a Jeho dielo nikdy nie je mazľavé.

Ale teraz, Hospodine, ty si náš Otec; my sme hlina a ty náš hrnčiar; a my všetci sme dielom tvojej ruky. Izaiáš 64,8.

V dejinách pohanského Ríma bola cirkev v Smyrne čistou hlinou. V dejinách Pergama, ktoré je štvrtým kráľovstvom v Danielovi 2, sa hlina mení na bahnitú hlinu. To, čo je v texte najprv spomenuté jednoducho ako „hlina“ a potom ako „hrnčiarova hlina“, sa v pokračujúcom výklade mení na „bahnitú hlinu“. Pergamos je miestom, kde bola táto zmena uskutočnená, aby pripravila cestu pre Tyatíru, čiže pápežský Rím. Zmena z „hlíny“ na „bahnitú hlinu“ je odpadnutím, ktoré pripravuje cestu pre Tyatíru, čo Pavol v 2. Tesaloničanom označuje ako „najprv musí prísť odpadnutie“.

Milleriti nevideli ďalej než po štvrté kráľovstvo Ríma a očakávali, že druhý príchod Krista bude nasledujúcou prorockou udalosťou, lebo kameň, ktorý udiera do nôh sochy, predstavuje druhý príchod. Ale ustanovil Kristus kráľovstvo v roku 1798? Prišiel 22. októbra 1844 do Najsvätejšieho, aby prijal kráľovstvo, ale bolo v tom čase ustanovené?

Odpoveď na prvú z týchto dvoch otázok znie, že Kristus v roku 1798 nezriadil svoje večné kráľovstvo. Odpoveď na druhú otázku, či Kristus 22. októbra 1844 zriadil svoje večné kráľovstvo alebo nie, je takisto záporná.

Bolo v čase pohanského Ríma ustanovené kráľovstvo? Pýtam sa na to, pretože priekopníci chápali štvrté kráľovstvo ako pohanský i pápežský Rím, čo určuje rok 1798 ako záver štvrtého kráľovstva, keď Kristus ustanoví večné kráľovstvo. Ale kniha Zjavenia označuje štyri kráľovstvá, ktoré nasledujú po pohanskom Ríme.

Ak štvrté železné kráľovstvo v druhej kapitole Daniela jednoducho predstavuje pohanský Rím, kde kompromis Konštantína je znázornený tým, že hlina sa mení na mazľavé blato, ustanovil Kristus v týchto dejinách nejaké kráľovstvo? Odpoveď znie áno. Na kríži, čo sú dejiny Pergama, nie Tyatíry, Kristus ustanovil svoje kráľovstvo „milosti“. Na kríži bolo ustanovené večné kráľovstvo a trón tohto kráľovstva je predobrazom trónu, ktorý bude postavený počas neskorého dažďa. Tento trón neskorého dažďa predstavuje Jeho kráľovstvo „slávy“.

„Oznámenie, ktoré učeníci vykonali v mene Pána, bolo v každom ohľade správne a udalosti, na ktoré poukazovalo, sa práve v tom čase už odohrávali. „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo,“ znelo ich posolstvo. Po uplynutí „toho času“ — šesťdesiatich deviatich týždňov z Daniela 9, ktoré mali siahať až k Mesiašovi, „Pomazanému“ — prijal Kristus po svojom krste

od Jána v Jordáne pomazanie Duchom. A „Božie kráľovstvo“, o ktorom vyhlasovali, že je blízko, bolo ustanovené Kristovou smrťou. Toto kráľovstvo nebolo, ako ich učili veriť, pozemskou ríšou. Nebolo ani tým budúcim, nesmrteľným kráľovstvom, ktoré bude zriadené, keď „kráľovstvo i panstvo i veľkosť kráľovstva pod celým nebom bude daná ľudu svätých Najvyššieho;“ tým večným kráľovstvom, v ktorom „všetky panstvá budú slúžiť jemu a poslúchať ho.“ Daniel 7:27. Ako sa tento výraz používa v Biblii, označenie „Božie kráľovstvo“ sa vzťahuje na kráľovstvo milosti i na kráľovstvo slávy. Kráľovstvo milosti predstavuje Pavol v Liste Hebrejom. Keď apoštol poukázal na Krista, súciteľného prímluvcu, ktorý je „pohnutý spolucítením s našimi slabosťami,“ hovorí: „Pristupujme teda so smelou dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť.“ Hebrejom 4:15, 16. Trón milosti predstavuje kráľovstvo milosti; lebo existencia trónu predpokladá existenciu kráľovstva. V mnohých svojich podobenstvách Kristus používa výraz „nebeské kráľovstvo“ na označenie pôsobenia Božej milosti v srdciach ľudí.“

„Teda trón slávy predstavuje kráľovstvo slávy; a na toto kráľovstvo sa vzťahujú Spasiteľove slová: „Keď Syn človeka príde vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s Ním, vtedy sa posadí na tróne svojej slávy; a zhromaždia sa pred Ním všetky národy.“ Matúš 25,31.32. Toto kráľovstvo je ešte budúce. Nebude nastolené až do druhého príchodu Krista.

„Kráľovstvo milosti bolo ustanovené bezprostredne po páde človeka, keď bol pripravený plán na vykúpenie vinného ľudského pokolenia. Vtedy existovalo v Božom úmysle a na základe Božieho zasľúbenia; a vierou sa ľudia mohli stať jeho poddanými. Predsa však nebolo skutočne ustanovené až do Kristovej smrti. Aj po tom, čo Spasiteľ vstúpil do svojho pozemského poslania, unavený zatvrdilosťou a nevďačnosťou ľudí, mohol ustúpiť od obete Kalvárie. V Getsemane sa kalich biedy chvel v Jeho ruke. Ešte aj vtedy si mohol zotrieť krvavý pot z čela a ponechať vinné pokolenie, aby zahynulo vo svojej neprávosti. Keby to bol urobil, pre padlých ľudí by nebolo mohlo byť nijaké vykúpenie. Keď však Spasiteľ položil svoj život a so svojím posledným dychom zvolal: „Je dokonané,“ vtedy bolo naplnenie plánu vykúpenia zaistené. Zasľúbenie spasenia dané hriešnemu páru v Edene bolo potvrdené. Kráľovstvo milosti, ktoré predtým existovalo na základe Božieho zasľúbenia, bolo vtedy ustanovené.“ The Great Controversy, 347.

Kristus skutočne ustanovil večné kráľovstvo v prorockých dejinách pohanského Ríma, nie na konci pápežského Ríma. Svoje kráľovstvo slávy takisto ustanovuje pri svojom druhom príchode, čo zahŕňa dejiny neskorého dažďa, keď sú uvoľnené štyri vetry islamu.

„Neskorý dažď prichádza na tých, ktorí sú čistí — vtedy ho všetci prijímajú tak ako kedysi.“

„Keď štyria anjeli pustia, Kristus zriadi svoje kráľovstvo. Nikto neprijme neskorý dažď okrem tých, ktorí robia všetko, čo môžu. Kristus by nám pomohol. Všetci by mohli zvíťaziť milosťou Božou, skrze krv Ježiša. Celé nebo sa zaujíma o toto dielo. Anjeli sa zaujímajú.“ Spalding and Magan, 3.

Keď budú štyri vetry uvoľnené, Kristus ustanoví svoje kráľovstvo. Neskorý dažď aj uvoľnenie štyroch vetrov predstavujú postupné udalosti a ani jedno z toho nepredstavuje jediný časový okamih. Štyri vetry predstavujú islam.

„Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozzúrený kôň usilujúci sa vytrhnúť a prehnat' sa po povrchu celej zeme, nesúc na svojej ceste skazu a smrť.

„Budeme spať na samom prahu večného sveta? Budeme otupení, chladní a mŕtvi? Ó, kiežby sme v našich cirkvách mali Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavil na svoje nohy a žil. Potrebujeme vidieť, že cesta je úzka a brána tesná. Ale keď prechádzame tesnou bránou, jej šírka je bez hraníc.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 217.

Anjeli zadržiavajú rozhnevaného koňa islamu, ktorý sa usiluje vytrhnúť a niesť na svojej ceste smrť a skazu, v časovom období, keď je Duch Boží vdýchnutý do Božieho ľudu. Vtedy sa postaví na svoje nohy a ožijú. Predtým, než je do nich vdýchnutý Duch, je Boží ľud mŕtvy, lebo dych Ducha spôsobuje, že povstanú a žijú. Keď sestra Whiteová hovorí, že sme teraz dospeli do času, keď nohy obrazu zmiešané so železom a hlinou predstavujú spojenie cirkvi a štátu, vyliatie neskorého dažďa bolo ešte stále v budúcnosti.

„Pozdný dažď má zostúpiť na Boží ľud. Z neba má zostúpiť mocný anjel a celá zem má byť osvietená jeho slávou.“ Review and Herald, 21. apríla 1891.

V osemnástej kapitole Zjavenia sú dva hlasy.

„Keď Ježiš začal svoju verejnú službu, očistil chrám od jeho svätokrádežného znesvätenia. Medzi poslednými činmi Jeho služby bolo druhé očistenie chrámu. Tak aj v poslednom diele určenom na varovanie sveta zaznievajú dve odlišné výzvy cirkvám.“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Prvý hlas je budičkom pre Boží ľud, druhý hlas je budičkom pre Božie ďalšie deti, ktoré sú ešte stále v Babylone.

„Jestvuje svet, ktorý leží v neprávosti, v klame a v blude, v samom tieni smrti — spiaci, spiaci. Kto pociťuje úzkosť duše, aby ich prebudil? Aký hlas ich môže dosiahnuť? Moja myseľ je prenesená do budúcnosti, keď bude dané znamenie: ‚Hľa, Ženích prichádza; vyjdite Mu v ústrety.‘ Niektorí však budú otáľať so získaním oleja na doplnenie svojich lúč a príliš neskoro zistia, že charakter, ktorý olej predstavuje, nie je prenosný.“ Bible Echo, 4. mája 1896.

V tomto úryvku boli položené dve otázky. Kto prežíva úzkosť duše, aby ich prebudila? Aký hlas ich môže zasiahnuť?

„Hlas“, ktorý prebúda svet, je druhým hlasom zo zjavenia osemnástej kapitoly, ktorý volá Božie iné stádo von z Babylonu. Boží ľud aj svet potrebujú byť prebudení polnočným volaním, ktoré je jednoducho ďalším symbolom neskorého dažďa.

Mali milleriti pravdu, keď určili, že za dní štvrtého kráľovstva Kristus ustanoví večné kráľovstvo? Áno.

Svoje kráľovstvo „milosti“ ustanovil na kríži, a to počas dejín štvrtého kráľovstva biblického proroctva. Tým kráľovstvom bol pohanský Rím. Je v druhej kapitole Daniela znázornené odpadnutie, ktoré predchádza cirkvi Tyatíry? Áno, lebo hlina, ktorá predstavuje Boží ľud, sa zmenila z hlíny na mazľavú hlinu. Kde sa teda Tyatíra nachádza v soche? Alebo sa v soche vôbec

nachádza? V soche je znázornená a Nabuchodonozor vrhá svetlo na túto skutočnosť, keď v štvrtej kapitole Daniela dosahuje vrchol svojej pyšnej arogancie.

Kráľ povedal a riekol: Či nie je toto veľký Babylon, ktorý som vystaval za sídlo kráľovstva mocou svojej sily a na slávu svojej velebnosti? Daniel 4:30.

Tesne pred Nebukadnesarovým súdom dvadsiatich piatich stoviek a dvadsiatich dní života ako poľná zver prejavil svoju pýchu tým, že položil otázku, či nevybudoval kráľovstvo, ktorým je Babylon veľký. Smilnica zo zjavenia sedemnásť má napísané na svojom čele: „TAJOMSTVO, BABYLON VEĽKÝ, MATKA SMILNÍC A OHAVNOSTÍ ZEME.“ Rímska cirkev, ako ju nazýva sestra Whiteová, je Babylon veľký. Zlatá hlava na soche predstavuje doslovný Babylon a zároveň predstavuje duchovný Babylon, piate kráľovstvo biblického proroctva, ktoré má jedinečnú charakteristiku v tom, že je mocnosťou, ktorá utrpela smrteľnú ranu. V Izaiášovi dvadsaťtri by pápežská mocnosť, predstavená ako Týrus, bola na sedemdesiat rokov zabudnutá ako dni jedného kráľa. Doslovný Babylon, predstavený Nebukadnesarom, tiež utrpel smrteľnú ranu, ktorá bola uzdravená, keď bol Nebukadnesar na dvadsaťpäťsto dvadsať dní vyhnaný zo svojho kráľovstva. Doslovný Babylon veľký bol predobrazom duchovného Babylonu veľkého a obom boli ich kráľovstvá dočasne odňaté a potom obnovené. Smilnica zo zjavenia sedemnásť nemala v ruke strieborný kalich ani medený či železný kalich; mala zlatý kalich.

A žena bola odetá do purpuru a šarlátu a ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami; v ruke mala zlatý pohár plný ohavností a nečistoty svojho smilstva. Zjavenie 17,4.

Zlato predstavovalo doslovný Babylon a zároveň predstavuje duchovný Babylon, piate kráľovstvo biblického proroctva, ktoré dostalo smrteľnú ranu roku 1798, keď na trón nastúpilo šieste kráľovstvo biblického proroctva. Po doslovnom Babylone v obraze nasledovalo strieborné kráľovstvo, ktoré pozostávalo z dvoch mocností, Médov a Peržanov, a perzský roh v Danielovi osem vystúpil naposledy a vyššie. Dáriuš Médskeý bol prvým rohom a jeho generál Kýros bol Peržan, ktorý napokon prišiel k moci po médskom kráľovi Dáriovi.

Kýros bol predobrazom Krista, ktorý mal začať proces oslobodzovania Božieho ľudu zo zajatia. Médskeo-perzská ríša predstavuje šieste kráľovstvo biblického proroctva, ktorým sú Spojené štáty. Spojené štáty majú dva rohy, predstavujúce republikánstvo a protestantizmus. Dáriuš predstavuje republikánsky roh Spojených štátov a Kýros predstavuje roh protestantizmu. Ako Kýros začal proces oslobodzovania Božieho ľudu, aby znovu vybudoval Jeruzalem a chrám, tak Spojené štáty boli krajinou, ktorá bola vzbudená, aby oslobodila zajatcov z duchovného babylonského zajatia s cieľom postaviť duchovný chrám, ktorého základ položili milleriti. Doslovné zajatie v Babylone trvajúce sedemdesiat rokov bolo predobrazom zajatia v duchovnom Babylone trvajúceho tisícdvosťdesiat rokov. Spojené štáty sú ramenami zo striebra v Nabuchodonozorovej soche.

Tretím kráľovstvom z medi bolo Grécko, ktoré predstavuje celosvetové kráľovstvo. Tým kráľovstvom je Organizácia Spojených národov, ktorá bola v Zjavení sedemnásť kapitole tým kráľovstvom, ktoré v roku 1798 ešte neprišlo. Desať kráľov zo Zjavenia sedemnásť kapitoly sa zhodne, že odovzdajú svoje kráľovstvo pápežstvu, ôsmemu kráľovstvu, ktoré je z tých siedmich. Túto dohodu uzavierajú preto, lebo sú k tomu prinútení Spojenými štátmi, a preto, lebo svet je

ničený „štyrmi vetrami“ islamu, ktoré sú uvoľnené v čase neskorého dažďa, ktorý sa začína v plnosti vylievať pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch.

Pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch Boh ustanovuje svoje kráľovstvo „slávy“, keď vyzdvihuje svoj ľud ako zástavu, aby povolal ostatné Božie deti z Babylonu. Tak roh protestantizmu vystupuje ako posledný a je vyšší než prvý, v súlade s dvoma rohmi Médo-Perzie. Keď sa Organizácia Spojených národov zhodne na tom, že odovzdá kontrolu nad svetom pápežstvu, uvoľnia sa štyri vetry islamu a celosvetové kráľovstvo sa ocitne tvárou v tvár vojne, ktorá nasledovala po smrti prvého rohu Grécka, ktorý bol zlomený a vydal štyri rohy.

Keď socha dosiahne nohy zo železa (štátnictvo) a z mazľavej hliny (cirkevnictvo) a desať prstov na nohách (desať kráľov), kameň, ktorý bol bez zásahu rúk vytesaný z vrchu, udrie do nôh sochy. Milleriti boli verní Danielovmu obrazu natoľko, nakoľko mohli byť verní zo svojho stanoviska v prorockých dejinách. Ale Alfa i Omega vždy znázorňuje koniec prostredníctvom začiatku a štyri kráľovstvá Nabuchodonozorovej sochy predstavujú štyri doslovné kráľovstvá, ktoré predobrazujú svoje duchovné náprotivky na konci sveta.

V dejinách kráľovstiev Rím povstáva ako ôsmy a je zo siedmich. V Danielovi sedem Rím povstáva ako ôsmy a je zo siedmich. V Danielovi osem Rím povstáva ako ôsmy a je zo siedmich. V Zjavení sedemnást' Rím povstáva ako ôsmy a je zo siedmich. V Danielovi dva, ktorý predstavuje prvú zmienku o kráľovstvách biblického proroctva, moderný duchovný Rím povstáva ako ôsmy a je zo siedmich. Prvé (Alfa) znázornenie kráľovstiev biblického proroctva označuje posledné (Omega).

„Došli sme do času, keď je Božie posvätné dielo znázornené nohami sochy, v ktorých bolo železo zmiešané s hrnčiarskou hlinou. Boh má ľud, vyvolený ľud, ktorého rozlišovanie musí byť posvätené a ktorý sa nesmie znesvätiť tým, že na základ kladie drevo, seno a slamu. Každá duša verná Božím prikázaniám uvidí, že rozlišujúcim znakom našej viery je sobota siedmeho dňa. Keby vláda ctíla sobotu tak, ako Boh prikázal, stála by v Božej sile a na obranu viery, raz odovzdanej svätým. Ale štátnici budú podporovať falošnú sobotu a zmiešajú svoju náboženskú vieru so zachovávaním tohto dieťaťa pápežstva, pričom ju postavlia nad sobotu, ktorú Pán posvätil a požehnal, oddeliac ju, aby ju človek zachovával ako svätú, na znamenie medzi Ním a Jeho ľudom po tisíc pokolení. Miešanie cirkevnictva a štátnictva je znázornené železom a hlinou. Toto spojenie oslabuje všetku moc cirkví. Toto vybavenie cirkví mocou štátu prinesie zlé následky. Ľudia takmer prekročili medzu Božej zhovievavosti. Svoju silu vložili do politiky a spojili sa s pápežstvom. Ale príde čas, keď Boh potrestá tých, ktorí zmariť Jeho zákon, a ich zlé dielo sa obráti proti nim samým.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1168.

Alfa a Omega učinil správne priekopnícke chápanie dvoch Danielových „novým“.

A ten, ktorý sedel na tróne, povedal: Hľa, všetko tvorím nové. A povedal mi: Píš, lebo tieto slová sú pravdivé a verné. A povedal mi: Stalo sa. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec. Tomu, kto žízni, dám zadarmo z prameňa vody života. Zjavenie 21:5, 6.